

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak

Helyben:	Viákerre:
Egész évre 12 korona	Egész évre 20 korona
Fél évre 6 "	Fél évre 10 "
Negyed évre 3 "	Negyed évre 5 "
Egy óra 1 "	Egy óra 2 "

Felolós szerkesztő

Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 9. sz.

Kiadóhivatal Csapó-utca 9. sz.

Hirdetések a legmértékesebb árak mellett vétetnek fel

A kendertermelés föllendítése.

Debreczen, jan. 13.

Köztudomású és ma már világszerte elismerik, hogy a magyar kendernek nincsen párja. A belőle készült különféle gazdasági és ipari produktumok kiállják a versenyt bármiféle más országéval: sőt a hajókon használatos kötélárúban a magyar terméket mindig szívesebben veszik és jobban is fizetik, mert a magyar kenderből készült kötelek szaktípusának és teherbírásának arányszámai magasan fölötte állnak bármely más provenienciának.

A magyar kender és kenderárú e kiváló és elismert jó tulajdonsága dacára is fájdalommal kell konstatálnunk, hogy a kendertermelés nem valami virágzó helyzetben van. Sőt az utóbbi időben megindított állami propagáció és kedvezményezés mellett is még mindig messze mögötte vagyunk az egykori állapotoknak, amikor úgy a termelésünk, mint az anyag földolgozása, a kis- és háziipar, jelentős tényező volt a nemzet gazdasági életében.

Tekintettel a mind rosszabbá váló gazdasági viszonyokra, a gabonatermelés veszteséges voltára és az értékesítési nehézségekre, itt volna az ideje, hogy az egyoldalú kalászos termelési ágakat

karoljuk fel, amelyek bővebben jutalmaznák a gazda munkáját, s amelyeknek értékesítése is sokkal könnyebb, mert a termény maga is könnyebben talál elhelyezést a fogyasztásban.

A kendertermelés egyike lenne azoknak, aminek felkarolása nagyot lendítene a mezőgazdaságon. Nem tuzok, mikor egy millió holdnyi termelésnek merek biztos és jó piacot jósolni, sőt azt is kimondom, hogy ekkora területre idehaza is megvolna a kellő konzum.

Egyre kívánom csak e tekintetben a figyelmet fölhívni. Tudvalevő, hogy ma már a gyáripar körében a transzmissziós átvitelre, a kerekek hajtására nem a borszjakat, de kizárólag a kenderből készült lapos köteleket kezdik használatba venni. E czímen csak Magyarországon is tekintélyes summára rug az ilyen gépköteleket ma Svájc kötéliparosai készítenek, persze idegen kenderből, mert Svájcban a kendertermelés alig jöhet számba. Ilyen kötél per mmázsa 160—180 korona árban jön be hozzánk s ilyen kötelekben Svájcnak kivitele jó néhány millióra rug.

Hát miért nem karoljuk föl mi is ezt a kötélipart, mikor az még kis- és háziiparilag is gyakorolható és így adva lenne a módja annak, hogy a hazai mezőgazdaság nyersanyaga a hazában adna

és adhatna munkát a ma tétlenül heverő munkáskezeknek? A dolog annyira fontos és annyira figyelmet érdemlő, hogy megérdemelné, ha a kereskedelmi és földmivelésügyi miniszterek is érdeklődénének irántuk s tanulmány tárgyává tételnék ezt a speciális iparágat.

Az egész dolog nem is igényelne sok teketóriát. A hazai kötéliparosságnak csak azokat az eszközöket kellene rendelkezésére bocsátani, amelyekkel az említett ipari kötelek kinyújthatók és kipróbálhatók s megtanulni a titkát az impregnálásnak, amit az ilyen géphajtó kötelek igényelnek. — Ezt kellene tehát Svájcban tanulmányoztatni. És ha ez megvolna, — a kendertermelés jövőjének alapját raktuk le; mert az ipar fölkarolhatná e kötelek gyártását s piacra találna a kender, munkára és foglalkozásra a népesség. A produktum pedig biztos utat találna ki a nagyvilágba mert a magyar kendernek és e kenderből készült köteleknek hitele és híre már is megvan.

Használjuk ki a helyzetet s karoljuk föl a kendertermelést. Ez hasznára lesz a mezőgazdaságnak, de hasznára a kötélipar föllendülésének is, mert munkát és jövedelmet biztosít, holott ma mindketőben szörnyen inséges állapotok uralkodnak.

N. D.

Tárcza.

Meghiusult vásár.

Tetszik tudni: mi az a lin-tsin? Hát kérem, ez egy kínai törvényes eljárás, mely abban formálódik, hogy a bűnöst apránként juttatja el a hóhér a reá mért halálhoz.

Szörnyű állapot lehet ez a szerencsétlen delinquensnek; de talán még ennél is szörnyűbb órákat élt át a beregszászi nagyvásár alkalmával a jó Sámfáné, Beregszász város tisztas terjedelmű s nyelvbeli adomány nyal bőven megáldott kofája.

Mert hiszen a testi kin is csak kin, de mennyivel fokozottabb méretűvé teszi az ember fájdalmát, ha e kin a lelket sújtja. hosszú időn által táplált reménységet úporva szét.

Ugy volt, hogy a jó Sámfáné, a ki különben már évek óta az özvegyesség keserű kenyerét edegéli (legalább ő midig ezt hajja) szalonna, hus és másféle disznóság kimérése vel foglalkozott.

Muszáj is volt neki valami megfelelő hivatal után néznie, mert Istenben boldogult s részeg fővel kimult férje, a politikus csizmadiák prototypja, Sámfa Estók. annak idején, mikor még az Ur nyulni engedte élete fonálát, épen nem törődött a jövőjével. Olyan férfiú volt ő kelme, a ki erősen osztá a kebái asszony ismeretes nézetét és napról-napra gyönyörűségeen leszopta magát, a mikor aztán nem izlett neki a kereszkek-

ben való ülés, hanem elindult végig a városra; u czáról-utczára menve botránkozta éktelen kiabálásával a jóró-kelőket, a kik természetesen kész bolondot láttak benne.

Külömben már a külső alkotása is elárulta nagy lelki romlottságát. Magas termete a nyakánál kérdőjelként volt megtörve s arca piroslott a mértékteleenül élvezett italtól. Apró hunyorgó szemei úgy pisloktak ki gód reikből, mint fel-fellángoló, eibunyni készülő gyertyavilág. Egész valója, ruházata olyan volt, mintha folyvást zsi ral kenné: fénylett, ragyogott róla a piszok.

Hanem azért hatalmas ember volt ám Sámfa Estók. Különösen pedig otthon. a saját portáján teite e nembeli sajátosságát tapasztalhatóvá.

Mikor a politika — no meg a pálinka — megzavarta fejét s kezdett erősen tapasztalatot szerezni a telő, hogy néha az a rideg, mozdulatlan anyaföld kicsusszan az ember talpa alul, — hosszukat köszörülve sok átkot, szitkot kieresztett torokán, — illő riccsajgással került haza s ekkor aztán szaladni kellett Sámfánének, a merre szemével látott, mert több alkalommal tapasztalta már hogy ilyen körülmények között „szégyen a tutás, de hasznos! . . .”

Ki tehet róla, hogy a szegény Sármany Eszter ily pipogya természetel áldotta meg a világokat forgató menyei hatalom? Hiszen neki lett volna jó, ha bir oly áldott sárkány természetel, mint teszem azt némelyik házino, a ki előtt a férj-uram meg sem állhat s ki a férfiúi tekintély ellenében laskányuj-

tóval s más egyéb ütőeszközzel, vagy épen nyelve állhatatlan kerepelésével szerez magának érvényt. Nem volt az eféle tulajdonságból csipetnyi sem a jámbor asszonyban s a rozz végre született Sámfa Estók valósa gos rabszolga-módon bánt el vele.

Hányszor is elsőhajtozott a háztól elüldözött nőszemély a multak után, mikor még atyusa házában, a ki tisztességes csizmadiá volt, fogadta a mesterlegények bókjait; mikor még Sámfa Estók nagy szerencséjének tartá, ha vele egyet tánczolatott a czéhbálban.

— Átkozott sor! Veszett volna a hazájában! — bölintott rá a fejével.

Sok könyörgés, rimánkodás után végre a menyei hatalmasság is megelégette a szegény Sármany Eszter háztól való gyakori elszaladását s a politikus csizmadiának beintézte utját az utszéli vízzel teit árokba, a hot Sámfa Estók uram addig addig nyelgette a vizet, hogy utóvégre mattot mondott tőle s elköltözött a lelke oda, hol nincs klerikálizmus, sem szabadelvűség, de még polgári házasság felett folyó mszvas vita sem.

Sármany Eszter, a hü feleség, annak rendje és módja szerint elsíratta a lábszaj kezelésében oly rendkívül gyakorlati bíró férjét, ámbár bizony cseppet sem ájuldozott a szomorú eseményen, sőt titkon örült rajta, hogy a hálál elvégre megszabadította zsarnokától.

Mivel Sámfa Estók révén egyéb sem marad reá néhány árnál, mustánál, meg a felelmetes lábszajnál, kénytelen volt valami életét biztosító feladatot kikutatni az emberi

nak, hogy az államvasuti alkalmazottak jogos kívánalmait előbb teljesíthetők legyenek. De ezekkel a javaslatokkal semmiféle nagyobb újjászervezés nincsen összekapcsolva.

Függetlenségi jelölt Abrudhányán. Abrudhányáról jelentik, hogy Barabás Ábel, kit ott függetlenségi programmal Tisza Kálmán ellen fölléptettek, tegnap a kerületbe érkezett. A polgárság a jelölt lakása elé vonult s ott egy órányi időig húzatta a Kossuth-nótát. Egyéb nem történt. — Egy másik tudósítást az jelenti, hogy Barabás Ábel már el is utazott Abrudhányáról, mert meggyőződött arról, hogy igen csekély kilátással vehetné fel a szüdelmet Tisza Kálmánnal a válaszára e hó 15 én lesz.

A boerok szabadságharcza.

— Saját tudósítókától. —

Budapest, jan. 13.

Arra a hírre, hogy a délafrikai angol hadsereg az ausztrálai gyarmatokból kap erősítést, az ausztráliai sajtó — közöttük különösen a »Sydney Bulletin« éles bírálat alá veszi a segélycsapatokat. A »S. B.« annyira megy, hogy nyíltan kiírja, hogy azok, akik nem mint elvetemedett emberek kerülnek Dél-Afrikába, mint erkölcsileg teljesen elzültek jönnek vissza. Kitchener fosztogató, gyújtogató katonái között elvesztik minden érzéküket a tisztességes, a helyes iránt.

Hogy az angol sereg mily elemekből áll, mutatja Garsia alezredesnek, az angol katonai történelmi főtisztviselőjének egy, a múlt év végén beterjesztett jelentése, mely szerint 7357 ember kapott kihágás és egyéb büntetések miatt egy év alatt börtönbüntetést. Jelentésének végére az alezredes azt a megjegyzést fűzi, hogy a jövőben javíthatatlan tolvajokat, betörőket ne sorozzanak be hanem csak olyanokat, akik büntetlen előéletűek.

Csak természetes, hogy ahol ily salakja az emberiségnek van egybegyűlve, ott erkölcsileg is rettenetes züllöttség észlelhető. Valentin leleplezései — az angolok hiába berzenkednek — teljesen megfelelnek a valóságnak.

Az angoloknak semmi joguk sincs a boerokat kisebbiteni, és semmi joguk más nemzeteket megtámadni, az ő eljárásukhoz hasonló példákat keresni. Ily galádul hádiviselő nemzet még nem viselkedett ellenfeleivel.

Chamberlain a németeket vakmerően megvádolta, de erre megkapta Bülow részéről a rendreutalást. Az angol lapok mód nélkül föl vannak háborodva a német kanצלár beszéde miatt. A Standard a sajnálatos esetet a kanzellár beszéde után még nem tartja befejezettnek. »Magánosok részéről nyilvánított és minket, eljárásunkat támadó véleményeket figyelmen kívül hagyhatunk; de egy idegen — állítólag velünk barátságos viszonyban álló — hatalom vezér férfinak sértő szándékkal, a parlamentben mondott bírálatát nem tűrhetjük el szó nélkül. Az angolok nem feledkeznek meg arról, hogy Gladstone egy ízben meggondolatlan szavaiért Ausztria Magyarországtól bossánatot kért. Edvárd király minisztereinek ugyan azon joguk van, mint Ferencz József tanácsadóinak; ők éppen úgy kell hogy féltékenyen őrködjenek a nemzeti becsület fölött. Valamely uton-módon értésére kell adnunk a berlini udvarnak, hogy a nemzetközi udvariasság megsértéseért föltétlenül elégtételt kell kapnunk. Ha a két barátságos állam között feszült viszony áll be, ezért

nem Angliát lehet okolni, hanem Bülowot.

A Daily Graphic is kihegyezett tollal ír Bülow beszédéről.

Egyről-másról.

A politikus csizmadia.

A képviselőház tolyosóján hevesen vitakoztak a képviselők valami törvényjavaslat felett. Az egyik Angolországra, hivatkozott, a másik Franciaországra, a harmadik meg Oroszországra, a mint már ez nálunk szokás.

— Én is sokat pislogtam a költőföldre — jegyezte meg Andrássy, — s tennem tán még ma is, ha ebből a külföldieskedésből ki nem jözanit a t... a d... i csizmadia.

A képviselők kíváncsian néztek Andrássyra.

— Igen, a t... a d... i csizmadia! — erősíté Andrássy, — hallgassátok, elmondom. Vay grófnhoz voltam hivatalos vacsorára. A legszebb négy lovat fogattam kocsim elé s hajtottam Berkesre. Az uton kocsim a kátyuban elakadt. Hasztalan nógatta, ostorozta kocsisom a lovakat: miatha csak gyökeret vert volna lábuk, nem mozdult egyik se.

Nagy tengelyszakadásig megrakott szekér, mely elé két hitvány gebe volt fogva, gázolt át mellettünk könnyű szerrel a kátyun.

— Jó estét — kiáltott a szekeres után. — Nem látja kigyulmed, hogy bajban vagyunk!

A kocsi megállt, a gazdája leugrott s aztán foghegyről szólott hozzám:

— Fogassa hát ki az ur a kocsijából azt a négy paripát!

— Dehogy! — válaszoltam én; — kigyulmed fogja ki a két lovat s fogja az én lovaim elé. Hat ló többet bír mind négy!

Hasztalan igyekeztem kapacziálni az atyafit. Mit volt tennem: kifogtam a négy lovat s a t... a d... i csizmadia kocsim elé fogta az ő két gebéjét. Aztán egy két »Gyünoke«, néhány ostoresapás és a hintó kint volt a kátyuból.

A csizmadia nagyot lélezte.

— Nem csökönységéből fogattam ki az ur lovait — magyarázta, — hanem hogy okuljon a maga esetén.

— Szívesen, barátom, csak mondja: miért? — kérdém kíváncsian.

Megmondom mindjárt, — tette hozzá a csizmadia. — Az ur egyik lova anglus, a másik francia, a harmadik német, a negyedik meg talián; idegen földről kerültek magyar földre. Nem lehet tőlük rossz néven venni, ha az egyik Angol — a másik Franciaország, a harmadik Németország s a negyedik meg Taliánország felé húz. Hanem ez az én két lovam — s ekkor nagyot húzott az egyik gebére — itt nőtt fel a magyar haza földjén itt is született. Egy felé húz és mind akettő: haza felé!

— És — végzé az adomát a gróf — egy Andrássy szívesen tanul az os dolgokat még a politikus csizmadiatól is.

Se árt, se használ.

Tassy főbíró Somogyban, midőn egykor Kopácsy püspöki látogatást tett megyéjében, visszajövet Keszthelyre jött.

A nép természetesen kíváncsiságánál fogva kiözönlött az utcára és alig várta már, hogy a püspököt láthassa és majdnem minden diszesebb hintóban Kopácsyt látott.

Az akkori szokások szerint egy ilyen bevonulás nagy ünnepélylyel ment végbe, s a megyebeli urak szebbnél-szebb fogatokkal jelenvén meg, a menethez csatlakozának s így nem csoda, hogy a nép a sok hintótól annyira megzavarodott, hogy a mint a püspöki titkárt az egyik kocsi-ban meglátta, letérdelt és várta a püspöki áldást.

Tassy főbíró volt a titkárnak utitársa és látván a népet térdre berulva, hogy mégis hiába ne tegyék a munkát, Tassy szórta a keresztvétést, míg csak térdelőket látott.

Végre mégis észrevették, hogy a főbíró nézték püspöknek és hogy tévedésük valamiképp guanytárgya ne legyen: közmondásba vették a mai napig is fönmaradt történetet, hogy:

— Se nem árt se nem használ, mint Tassy főbíró urnak az áldása!

Nem mind arany...

— Elégge friss szenzáció. —

Debreczen, jan. 13.

A debreczeni társaskörökben sokat mulatnak most egy szűkeblű gavallér esetén, kit a menyasszonya egy fülbevaló miatt kossorozott ki.

Ugy történt, hogy a különben jómódu ifju jegyet váltott imádottjával, kinek már régen tette a szépat s kevés idő múlva ezután egy pár fülbevalóval lepte meg.

Szép volt a fülbevaló. Ragyogott, fénylett, mint a csiszolt kristály. A boldog menyasszony édes örömtől telített kebelével helyezte fülecskéjébe a szerelmes métká ajándékát s büszkén mutogatta ismerőseinek.

Az öröm azonban nem sokáig tartott. Egy estélyen a menyasszony idős nagynénje is megtekintette a fülbevalót s ajkát pittyesztve mondá:

— Hm! hm! Nem mind arany, ami fénylik!

— Micsoda? Hogy ez nem arany? — sikította a menyasszony.

— Nem ám! Közönséges utánzat az egész. Szégyen, hogy ilyenrel tudott kedveskedni a vőlegényed!

Műértőhöz került a kedves ajándék, aki konstátálta, hogy a fülbevaló csakugyan értéktelen utánzat.

A menyasszony sirt, mérgesen dobta el a fülbevalót s mikor este a vőlegény eljött, reátámadt:

— No maga szép ajándékot küldött nekem! Vigye az ördög a dolgát!... Nem ártalotta így becsapni engem?

A vőlegény hebegett, védekezett, hogy ő aranyképen vette a fülbevalót. A menyasszony azonban nem hagyta annyiban a dolgot. Kikutatta, hogy melyik kereskedőtől vásároltatott a fülbevaló s a kereskedő kivallotta, hogy a vőlegény határozott megrendelését teljesítette az utánzattal, aki valódi aranyért sajnált pénzt adni.

Az eset vége az lett, hogy a végig sértett menyasszony visszaküldte a jeggyűrűt és örök bucsut mondott vőlegényének, ki

most már eltűnődhetik, hogy mi ér többet: egy valódi menyasszony e, vagy egy valódi aranyfülbévaló!

Meghalt a fia lakodalmán.

Gyász a nászon.
— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, jan. 13.

Szomorú kimenetelű nászünepély folyt le a napokban egy nagyváradai polgár házában. Az örömszülők egyike — a vőlegény apja — ugyanis a lakodalmi vigaság tetőpontján egyszerre rosszul lett s pár perc múlva meghalt.

Az eset tragikus voltát emeli az a körülmény, hogy az elhunyt távoli vidékről jött le a fia lakodalmára, a ki Nagyváradon a 39. gyalogezrednek számvivő őrmesterre.

Az esetről tudósítónk a következőket jelenti.

Holstein Hermin debreczeni kereskedő egyik fia Aladár most szolgálja katonai éveit a 39. gyalogezred Nagyváradra vezényelt egyik századnál. Az utóbbi időben mint számvivő őrmester a katonai irodában dolgozott.

Már régebbi idő óta megismerkedett Rosenfeld Mayer nagyváradai korcsmáros Bella nevű leányával a kit megszeretett s nőül kért. A fiatalok boldogsága elé akadály nem gördült s így az esküvő napja is ki lett tűzve tegnapelőtt este.

A vőlegény apja Holstein Herman a ki ötvenhét éves kora dacára erős, jó kondícióban levő ember szintén jelen akart lenni fia menyegzőjén s bár szegény ember volt, meghozta az áldozatot s Nagyváradra ment.

Az esküvő szerda délután meg is történt s este a menyasszonyos háznál lakodalmi vacsora volt, utána pedig táncz.

A vacsora kitűnő hangulatban folyt le s már jó késő volt mikor a fiatalok tánczra perdültek.

Holstein Herman, az ifju férj apja a leg nagyobb örömben vigadott fia boldogságán. A vacsorát jó étvágygal ette s mértéktelenen ivott is, általában jól érezte magát s még csak gondolni sem lehetett volna arra a szerencsétlenségre, a mi nemsokára történt vele.

A jó hangulatban levő, kedélyes öreg ugyanis úgy éjfél tájban tánczba szólított új menyét.

A boldogságban uszó menyasszony természetesen a legnagyobb készséggel ment az apósával tánczolni.

Tánczoltak is vagy öt perczig mikor az öreg Holstein Herman egyszerre csak levegő után kezdett kapkodni majd széket kért. Mire el hozták már csak le rogyott rá. Hirtelen megpróbálták mindent szert, a mivel az eszméletlen állapotba jutott orvosi magához lehetett volna téríteni, de az öreg néhány percz alatt meghalt.

Mire az előhívott orvosok megjelentek, már csak a beállított halált konstataáltak, a melyet szívszélhűtés idézett elől.

A zene természetesen rögtön elhaltatott a lakodalmi vigasgot gyász váltotta le.

Mulatságok.

Farangi Naptár.

Január 16-án. Gazdászok tánczestélye Bikában.

Január 19-én. Asztalos ifjuság bálja a Bikában.

Január 25-én. Kereskedők bálja Bikában.

Január 25-én. Függetlenségi-Kör tánczestélye.

Január 26-án. Polgári Kör bálja Bikában

Február 1-én. Kőművesek Iparosok és segédek zártkörű tánczestélye Koronában.

Február 2-án. Bohóc-estély Bikában.

Február 5-én. Iparos-Kör bálja Bikában.

Február 15-én. Fittéregylet tea-estélye Bikában.

○ **Tánczvizalom.** A debreczeni m. kir. posta és távirtda alisztek és szolgák saját özvegyeket, árvákat segélyező és temetkezési egyesületük javára 1902. évi jan. hó 18-án, azaz szombaton a „Korona” dísztermében zártkörű jótékonycélu tánczvizalmat rendeznek melyre a belépő-díj személyenként 2 korona, család jegy 3 személyre 4 korona. Jegyek előre válthatók a városi és pályaudvari postahivataloknál, a levélkézbesítők nél és este a pénztárnál. Kezdeté este 8 órakor. Zenesz: Veres Tóni jóhírnevű zenekara. Azon meghívó másra át nem ruházható és kívánatra előmutatandó. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapiilag nyugtáztatnak.

○ **Thea-estély.** A debreczeni izraelita nőegylet szombaton este tartotta thea-estélyét a Bikaszálló dísztermében. A minden ízében sikerült mulatságon nagy közönség volt jelen. Ott volt gróf Degenfeld József volt főispán is és közéletünk vezéralakjai közül többen. A nagy teremben felállított áru-csarnokokból szép jövedelem gyűlt be jótékony célra.

○ **Tánczestély** A debreczeni Jogász és Tisztviselői kör könyvtára javára 1902. évi február hó 8-án, szombaton az Arany bika szálloda dísztermében Zártkörű Tánczestély rendeztetik jegyek kizárólag a meghívó előmutatása mellett válthatók: Békés Lajos, Szent Királyi Tivadar és Zádor Lajos urak üzletében és az estély napján a pénztárnál. Kezdeté este 9 órakor. Belépő díj: Személy jegy 4 korona. Család jegy 8 korona. Páholy jegy 16 korona. Miskolci Jenő rend. biz. elnök. Dr. Szücs Miklós rend. biz. alelnök. Komlóssy Arthur rend. biz. alelnök. Zimmermann Gyula pénztáros. Harmath Gergely ellenőr. Bárdos Géza ellenőr. Dr. Vattay Gábor rend. biz. jegyző. Pápay János rend. biz. jegyző. Dr. Dóczy Emil rend. biz. jegyző. Dr. Borzsovay Jenő rend. biz. jegyző. Lestyán Adorján fogadó biz. elnök. Aczél Géza, Agricola Adolf, Artimovics Antal, Ábrahám László, Bakos Kálmán, Dr. Bakonyi Samu, Balog Imre, Balog Géza, Bartók Agoston, Bekény Péter, Dr. Benedek János, Berger Jenő, Budai Gyula, Csáthy Gyula, Deák Ferencz, Dócs Adolf, Dienes Barna, Dóczy Imre, Drumár János, Ertsey Jenő, Erics Ernő, Faragó Ernő, Fazekas Sándor, Dr. Gajzágó Béla, Gábris Mihály, Géresi Kálmán, Györy Kálmán, Hanke Lajos, Hadházy Imre, Hadházy Ferencz, Havas Kálmán, Harsányi Gusztáv, Horváth Károly, Hu-

tirai Béla, Irinyi István, Józsa Vincze, Jaszeniczák Sándor ifj., Jákó Sándor, Jóna Gyula, Jóna József, Kernhoffel József, Kerpely Kálmán, Király Gyula, Konecz Ákos ifj., Kocz Lajos, Kolbenhayer Kálmán, Kovács Mátyás, Kovács Antal, Kozma László, Körner Adolf, Dr. Körösi Kálmár, Kubai Alajos, Kuthi Béla, Lassgalner Kálmán, Laczkó Károly, Lengyel Károly, Lesska Ferencz, Lovassy Károly, Lukács Géza, Majerszky Mihály, Dr. Mariska György, Márkus Lajos, Medgyaszay Miklós, Márk Endre, Motesiczky Hugó, Naszády Iván, Nagy Elek, Dr. Sz Nagy Kálmán.

NAPI HIREK.

— **Választmányi ülés.** A magyar ország munkások rokkant és nyugdíj egylete debreczeni fiókjának választmánya folyó 1902. évi Január hó 5-én tartotta rendes havi ülését Keller Jakab elnöke alatt. Egyletünk vagyona a központi pénztárnál 529.061 k, 23 fill. Egyletünk teljes taglétszáma: 16.424 tag. A debreczeni fiók külön alapja: 374 kor, 31 fill. A debreczeni fiók taglétszáma: 257 tag. A külön alap a „Debreczeni első takarékpénztár” nál van elhelyezve, mely a debreczeni fiók egylet özvegyei és árvái segélyezésére fordítatik. Egyletünkbe való belépésre fölkérjük iparosainkat és munkás társainkat s mindazokat kik ez üdvös és humánus egyletnek működését méltányolják az egyleti ügyekre vonatkozólag bárki nek is készséggel szolgálunk bővebb felvilágosítással egyletünk hivatalos helyiségében, a „Debreczen söresarnok” czimű vendéglőben minden vasár nap délelőtt 9—12 óráig. Hazafiúi tisztelettel Daday Lajos jegyző.

— **Halálozás.** A következő gyászjelentést vetük: Harasztkeréki Horváth Kálmán és gyermekei: Kálmán, Klára, Géza, ugy magok, mint az elhunyt testvérei: Székely Sándor nejevel Márkus Arankával és gyermekeivel: Sztarill Izabella férjével Ujfalusi Tamással és gyermekeivel; Sztarill Endre nejevel Zloczky Jolánnal és gyermekeivel; Sztarill László és Sztarill Ilona; Horváth Anna férjével Dr. Molnár Imrével és gyermekeivel fájdalommal telt szívvel tudatjuk a jó feleség, édes anya, szerető testvér, sógornő és rokonnak. Harasztkeréki Horváth Kálmánné Sztarill Karolinának folyó hó 11-én délelőtt 9 órakor rövid ideig tartó betegség után elhunyt. Drága halotunk földi részét f. hó 13-án délután 3 órakor, 44-dik születésnapján és boldog házasságának 25-dik évforduló napján a rom. kath. egyház szertartása szerint a kabai közsirkertben tetetnek örök nyugalomra.

— **Modern szakácsné.** R. G. nagybirtokosai történt meg ez a fura esemény. Szakácsné fogadott föl havi tizenkét forintért. A derecskei születésű nő meg is nyerte a tetszést, mert igen jól főzött. A nagybirtokos neje szinte orvondott, hogy megszűnt a családmizéria. Azonban nem sokáig tartott a boldog állapot. Pár nap múlva kora reggel kiment az urnó a konyhába s a szakácsné helyett levelet talált az asztalon, rajta a kiadott konyhapénzzel. A modern szakácsné elpanaszolja a levélben, hogy mivel az éjjel rosszat álmodott, valami bajának kell lenni az apjának. Ő tehát hazautazott. Derecskére illa a nagysága elvár utána három napig,

visszatér, ha pedig nem akar várni, úgy is jó. A modern cseléd alázatosan bocsánatot kér levelében, hogy oly hamar bucsut vett a kaputélfától, de hát mit csináljon, mikor úgy a szívébe nőtte magát a babona!

— **A részegség vége.** Bodnár János nap számszámok sokáig emlékezetes lesz a tegnapi nap, a vásár öröme nagyon feltalált önteni a garatra úgy, hogy részegen ténfergett végig a Széchenyi utcán. Mikor az utca végére ért a lábai magtagadták a szolgálatot és végig terült az utca követén. De oly szerencsétlenül esett el, hogy a feje betört és elborította a vér. Bodnár ájultan maradt az utca kövezetén míg egy néhány ismerőse megszánta és haza vitték a lakására a hol a felesége nagy nehezen magához térítette.

— **A műpártoló egyesület.** A nemrég meg alakult műpártoló egyesület gyűlést tartott szombat délután öt órakor Dr. Csikos Sándor elnöke alatt. A gyűlésen egy — a tavasszal rendezendő — műkiállítás tervezetét beszélték meg. A műkiállítás eszméjét azonban elejtették, mert a tagok többsége ellene nyilatkozott. A gyűlésen Dobiecki Sándor országgyűlési képviselő is felszólalt.

— **Szathmáry Árpád síremléke.** Az Országos Színész-egyesület múlt évi október hó 9-én tartott ülésében elhatározta, hogy Szathmáry Árpád elhunyt jeles művésznő sírja felé országos gyűjtés útján síremléket állít. — **E kegyeletos cél elérése végett gyűjtőlevelet küldött szét,** melyből egy példány hozzánk is érkezett. Bizalommal hívjuk fel erre az érdeklődő közönség figyelmét és kérjük, hogy lapunkhoz beküldendő adományaikkal járuljanak hozzá, hogy a nagy művész síremléke mielőbb megvalósulást nyerjen.

— **Az új titkárok.** A Csokonai Kör tegnap délelőtti tíz órakor ülést tartott a város háza nagy tanácstermében, melyen Görössy Kálmán elnökölt. A gyűlésen két titkár kellett választani a leköszönt dr. Bakonyi Samu és dr. Benedek János országgyűlési képviselő helyeit. A főtitkárságot Dr. Tüdös János nyerte el, míg titkárrá dr. Kardos Albertet, ezt a nagy szorgalmu irodalmi térfit választották. A választottak megbízatása ez év végéig terjed, mert akkor általános tisztújítás lesz, mikor a két titkári állás ismét választás alá kerül.

— **Meglopott szappanos.** Tegnap a külső vásártéren Tóth Istvánné sátorát feltörték és abból nagyobb mennyiségű szappant elvittek. A feljelentés után a rendőrség Bardócz biztost rendelte ki a tolvaj elfogatására és kinyomozására. Bardócz hamarosan ki is kutatta a tolvajt Szűcs Gyula ismert betörő személyében. Ugyanis Bardócz látta a mint Szűcs egy csomagot vitt és felköltötte a gyanuját. Rögtön a Szűcs lakására sietett de azt már nem találta otthon. A Szűcsessel vadházasságban élő nő sem tudott felvilágosítást adni. Az eltűnt Szűcs ellen a közzétett levelet kibocsátották és remélhetőleg hamarosan el is fogják.

— **Tolvaj pinczér.** Rosner József pinczér már régóta nincs állásban, keresete sem nagyon sok volt úgy hogy abból alig jutott még a kosztra is. Rosner pedig a finom szivarokat is nagyon szerette, de hogy a keresetből nem jutott rá más képpen akart szerezni. Egy trafikba bement ott zsebre vágott egy csomagot és elakart tűnni vele. Azonban póruljár t mert az üzleti alkalmazott

észrevette a pinzér tettét és rendőrt hivatott. Rosnerrel elvették a szivarokat őt magát a rendőrséghez vitték a hol ércésére adták, hogy a lopásért kitoloncolják a városról. Rosner nagy szomorúsággal fogadta az ítéletet és felfogadta, hogy máskor nem fog szivart lopni.

— **A gazdatiszti cím használata.** A földmívelésügyi miniszter a gazdatiszti címek használata jogosultságának megállapítása tárgyában a következő rendeletet adta ki, valamennyi törvényhatóságok: A birtokos és gazdatiszti közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló 1900 évi XXVII. t. czik végrehajtása tárgyában folyó évi április hó 14 én 1501/eln. szám alatt kelt rendeletem 7. §-ában felmáztam az elsőfoku közigazgatási hatóságokat arra, hogy az idézett törvény 27. §-ában felsorolt címek használatának jogosságát 1901. évi dec. hóig határozottan megállapíthassák. Minthogy arról szereztem meggyőződést, hogy ezt a határidőt okl. gazdatiszti méltánylást érdemlő okok miatt nem tarthatta meg: megfelelő eljárás végett értesitem a törvényhatóságokat, hogy az idézett törvény 27. §-ában felsorolt gazdatiszti címek használata jogosultságának megállapítására vonatkozó kérvények beadására a határidőt 1902. évi május hó 1-ig meghosszabbítottam.

— **Elfogott ruha tolvaj.** Rútul visszaélt Enyedi József a szegényházi ápoltak bizalmával. A szegény házi ápoltak megszűnték Enyedit és többször behívták magukhoz, hogy segítsen valamin. A segítségért rendszeren megkapta a jutalmát sőt még lakást is kapott a szegényházban, de Enyedinek felébredt a rossz hajlama és éjjel mikor elaludtak Nagy József szegényházi ápoltnak ellopta a ruháját. A lopást azonban észre vették és még mielőtt Enyedi tudhatott volna a ruhákon elfogták. Enyedi most a rendőrség börtönében várja a ruhalopásért a büntetését.

Színház.

* Két előadás. Tegnap délután telt ház előtt került színre Gárdonyi Géza falusi története a Bor. Kátsa cigány szerepét az eltávozott Tanay helyett Flischer József játszotta. A többi szereplők a régiek voltak. Komjáthy, (Barsas Imre) Sziklay (Göre Gábor) Nagy Gyula (Durbint) sok tapsot kaptak.

Este a Szentiván éji álom hozott elég nagy közönséget a színházba. A darabban előforduló látványosságokat tapsal fogadta a közönség. A szereplőket is sokat megtapsolták. Bartha, mint Theseus mutatotta be az ő ösmert alakításainak egyikét. A többi szerepekben, Ödri, Szőke Sándor, Szabados, Nagy Gyula, Sziklay, Sarkady, Szathmáry jeleskedtek. A női szerepek közül Komjáthyénak, Fái Flóriának és Szabó Irmának volt nagyobb sikere. A többi szereplők is mindnyájan igyekeztek kitenni magukért, a mi részben sikerült is nekik. Az előadás elég simán ment végbe, a közönség meglehetősen távozott el a színházból.

Sz. V.

* **Teréz kapitány.** Bisoa és Plauquette nagy hatásu regényss operettje lesz a hét újdonsága a melyre nagyban készül színtársulatunk énekes személyzete. Az élmés és ötletes mese egy katonai ruhába bujt leány Teréz kapitányt tesz a darab hőségé, a ki kedvesének szökését úgy akarván palástolni

hogy az ezredes előtt maga jelenik meg katonai ruhában. Ebből aztán kedves és mulattató jelenések fejlődnek ki. A szöveghez Panquette a Rip Rip, Cornevillei harangok és Varázsgyűrű szerzője irt rendkívül kedves melodikus mesét. Tökéletes a darab iránt nyitvávaló érdeklődést az igazgatóság egy másuttán négy estére tűzte ki az operettet.

* **A páholy.** Lauffs és Krantz nagy sikert aratott kacagató bohóza, a páholy iránt oly nagy az érdeklődés hogy az igazgatóság engedve a 270 oldalról kifejezett kérelmekre a kedre kitűzött Jób arátok helyett újból előadja. A kacagató bohózat bizonyára holnap este is nagy közönség fog mulatni.

Művész és komorna.

Blaháné és Heint Augustza.

Budapest, jan 13.

Heint Augustzának hívják a koronás aranyérem legújabb példányának boldog tulajdonosát. Viselje egészséggel. Miattam nyakába akaszhatták volna — a demokrácia szent nevében — akár az aranygyapjút is, nem szólnék ellene. Meg a többi rendjeleket a mi csak van. s hozzája néhány külföldit is. Például a térdszalagrendet, melyből szákszámra hozott hozzánk a perzsa sah. (De bölcs oekonomiával nem sáraranyból hanem sárgarézből csináltatta azokat, tanulván a budapesti aranyművesektől is valamit.)

De hát éppen koronás aranyérmét kellett Heint Augustzának kapnia!

Mert hogy ő egy főhercegnőnek a komornája vala. Öltözteté ő császári és királyi fenségét. Felhuzta lábaira a hariznyát és a cipőt. Rendben tartotta a fehérneműit. S végezte nagy buzgalommal és odaadással mindazokat a teendőket, a melyek egy ügyes és megbízható komornát megilletnek.

Ezért kapta meg a koronás aranyérmét.

A magyar művelődés történetébe pedig be vagyunk irva fényes betűkkel Prielle Kornélia neve, meg Felekyné neve. Nem különben Blaháné neve. És ők egy dicsőséggel teljes élet legfőbb jutalma és elismerése gyanánt, kapták ugyancsak a koronás aranyérmét. Ugyanazt a kitüntetést, a melyet Heint Augustza kapott.

Plutarch mondja — Lysimachosról szóltában — hogy a királyok is úgy tesznek mint a színészek, a kik új szerepben lépve fel, megváltoztatják ruhájukat, beszédüket, járásukat, sőt még ülésük módját is. Megváltoztatják bizony! Sőt az emberi érdemet is rendszerint más mérlegen mérik, mint a közönséges ember fia. Teszem III. György Angliának egykori királya ki nem állhatta Burket, mindaddig, míg az egész nemzet imádta. És ennek a lángeszű politikusnak érdemeit nem volt szabad ő felsége előtt említeni. De mikor Burke szelleme elborulóban volt s már csak roncsa volt a réginek, akkor érdeklődni kezdett iránta a király, nagy évi díjat rendelt neki, hogy így megújírhassa az államtanácsba is.

Hát a királyokat, az udvarokat és az udvarok belső embereit, valamint azok cse

lekedeteit más szempontból kell bírálni, mint mikor közönséges halandókról van szó.

Ott abban az elkülönözött világban több nyomatékkaal bírhat esetleg egy régi komornyik vagy komorna szava, mint egy ma feltűnt, holnap letűnő miniszteré.

Legalább a régi világban így volt. Hiszen tudvalevő, hogy az első kamarillát a komornyikok képezték, s utódaik főurakká léptek elő. Mária Terézia híres komornája Greiner asszony (kinek veje szintén bárói rangot kapott) nagyobb befolyással bírt, mint az egész udvari kancellária együttvéve.

De ezek az idők elmúltak régen. Ma mindenért a miniszter felelős. Még a kitüntetésekért is. S nem mondom, hogy akadályozza meg a Heidt Augusztia kitüntetését. De eszközölje ki, hogy egy Blahánának más kitüntetésben legyen része, mint a főhercegnői komornáknak. (H).

Különfélék.

+ Öt milliós kártérítés. Madame Nordica, a nagynevű énekesnő, kártérítési pört indított az amerikai Egyesült Államok ellen. Öt millió dollárt követel az államtól. Nordica — akinek polgári neve Norton — egy bostoni hajótulajdonosnak a leánya. A fűggetlenségi harc idején a francziák sok hajóját szedték el Nortonnak. A francia kormány később megfizette az elvesztett hajók értékét az amerikai kormánynak, de sem Norton, sem örökösei egyetlen dollárt sem kaptak az Egyesült Államoktól. Azóta a kártérítési összeg felszaporodott s madame Nordica most újból kártérítési pört indított az Egyesült-Államok ellen.

+ Barátságos intés. Fialat ember, nem akarom, hogy annyira figyelmes legyen leányom iránt.

— De uram, azt hittem, hogy nőül fogom vebetni.

— Ugy van és megam is szeretném, ha nőül venné, de ha nagyon figyelmes lesz iránta, nem marad elég pénze a nősülésre.

+ A csillagos ég az ujesztendőben. Az 1902 ik évnék nevezetesebb csillagászati eseményei a következők lesznek: Lesz részünk három részleges napfogyatkozásban, amelyek közül csupán egyet láthatunk Budapesten, 1902. október 31-én. Lesz azonban két holdfogyatkozásunk, de már teljes fogyatkozás lesz, ami igen ritka ténemény, jogosan mondható a csillagos ég great attractionjának. Az első holdfogyatkozás április 22-ikére esik s ezen a napon már megfogyatkozva két hold a hold; a második fogyatkozást október 17-én ériük meg s ekkor viszont megfogyatkozva áldozik le a hold. A Mercur február 3-án, május 28-án és szeptember 24-én este, márczius 17-én, július 16-án és november 4-én pedig hajnalban lesz látható. A Vénus csak február 14-ikéig lesz csillagó esti csillag, szontul hajnali csillag. A Mars, amely emberi agynak megfoghatatlan távolságban kering földünk körül, csak 1903-ban tűnik majd föl. Annál szembetűnőbbben fog ragyogni azonban májustól októberig a Jupiter és a Saturnus.

+ Boldogtalanság. Nagypapa: Miért vágsz oly szerencsétlen arcot, Villi?

Unoka: Mert soha senki nem mondja, hogy jó vagyok, ha csak olyasmit nem teszek, amit nem akarok tenni.

+ Szépségfürdők. Párizsban új klubb alakult nemrég szép asszonyokból, akik azon törnek a fejüket, hogy lehet szépségüket legtovább megőrizni. Evégből szépségfürdőt vesznek közös költségen, melyeket receptek

szerint készítenek, Iyen pl. a szamarfej fürdő, melyet Izabella bajor királyné használt. Dinnyelé, rózsavíz és Mekka balzsam a fürdővizbe téve a bőrt bársonyossá teszi. A klubb ezenfelül mindenféle más illatos és szépítő fürdőt bocsát tagjai rendelkezésére. Legkedveltebb a Ninon d'Encos fürdő, mely langyos esővízből, tejből, szódából, sóból és három font mézből áll. Tallienné, a nagy forradalom muzsaja, földieperből és málnából készített fürdőket vett. Husz font eper levét kinyomták és erre vizet és tejet öntöttek. Az bizonyos, hogy ilyen drága lében nem mindenki fürödhetik.

Egy válópör aktaiból.

Gyilkosság kísérletével vádolt mérnökne.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, január 13.

Zola tollára méltó az a lélektani szempontból fölülte érdekes bűnpör, a mely már hetek óta foglalkoztatja a budapesti büntető törvényszéket. A pörben a főszereplő egy vagyonos bécsi családból származó, nagy műveltségű, feltűnően szép fiatal asszony, a kit a királyi ügyesség gyilkosság kísérletével és a családi állás ellen való kihágással vádol. — Az áldozat egy szerencsétlen nyecz éves gyermek, a ki vak s még hozzá hállyo is s a kit csaknem halálra kintott a tulajdon édes anyja, ez a fiatal csinos asszony. A férj egy jómérvű budapesti a érnök, mint panaszos szerepel, a szobaleány pedig mint bűnrészes. A bonyadalmas pör előző ményeit maga a férj panaszlevélben a következőkben mondja el:

Tíz évvel ezelőtt nősültem meg. Feleségem, a ki egy tekintélyes, jó módu bécsi kereskedőnek a leánya, kilencz éven át a leggyöngédebb hitves és a legjobb anyja volt. Szerettük becézgettük egymást és határtalan odaadással spoltuk kis fiamat, a kit a gondviselés megfosztott attól, hogy lásson, hogy érthetően beszélni tudjon.

A tizedik évben a feleségem egy rut külsejű parasztnőt fogadott felszobaleánynak s emőta em a házunkhoz jött, mintha csak kettő vágta volna a boldog családi élet fonálát. Feleségem a gyermekkel durván bánlt és igen gyakran ütlegelte is.

Feleségemnek az édes anyja meghalt és a temetésre Bécsbe utazott. Mikor aznap délben hazajöttem, a kis fiam arca dagadt, keze véres, a teste pedig kék volt. Kétségtelen volt, hogy a szerencsétlen gyermeket a cselédeány sanyargatta meg, aki ezt nem is tagadta. Rendőrt hívtam, hogy távolítsa el a veszedelmes nőt. A szobaleány erre a szalomba rohant és a feleségem aszta fiókjából egy kis dobozt keblébe rejtve, az ajtó felé ment. Főitartóztattam és a rendőr segítségével vel sikerült a dobozt birtokomba keríteni, a cselédet pedig távozásra bírni.

Főnyitottam a dobozt és az abban talált levelekből meggyőződtem róla, hogy a feleségem csufosan megcsalt. Egy közönséges munkásemberrrel, valami szénabóró le gényvel folytatott viszonyt, a szobaleány közvetítette közöttük az összeköttetést, értesítette, hogy mikor van a feleségem egyedül odahaza, szóval ez segített abban, hogy engemet kihalásztanak. Egyik levélből rájöttem arra is, hogy a feleségem gyűlöli engemet, gyűlöli a gyermeket, tőlem válni, a kis fiamtól pedig szabadulni akar. Ugy látszik, ebben is segítségére volt ez a nyomorult leány.

Mánap egy újabb csapás ért. Mialatt én távol voltam, a Bécsből időközben haza érkezett feleségem ellyaitotta a lakást és minden elemelhető értékes tárgyat összcsonmagolva, a gyermekemmel együtt eltűnt. Hosszas nyomozás után rájöttem, hogy az asszony Győrbe szökött a szenes legénnyel együtt.

Utánuk mentem és az asszonyt kérdőre vontam, hová tette gyermekemet? A nő za-

varba jött és azzal vágta ki magát, hogy a kis fiut Bécsben helyezte el egy intézetben. A legközelebbi gyorsvonattal Bécsbe utaztam, de a megjelölt intézetben még csak nem hallottam a gyermekről.

Táviratotztam a győri rendőrségnek és kértem, hogy az asszonyt helyezték addig felügyelet alá. A feleségem kénszer-helyzetében aztán bevallotta, hogy a fiut a volt szobaleány gondozására bízta, aki szülőföldjére, Árvarmegye egy kisebb községébe utaztam, de időközben a feleségem megtáviratozta a cselédnek, hogy jövek és ez még idejében kerekét oldott.

Mialatt ez megtörtént, a községben lakó korcsmárgs közölte velem, hogy a leány folytonosan ütötte verte, éhezette a gyermeket, akiben már alig van élet. Mikor aztán a vonatról visszahozott gyermeket megpillantottam, alig ismertem reá. Olyan vékony volt, mint egy csontváz s a teste tele volt friss és behegedt sebhelyekkel.

A csendőrök vállatára fogták a kegyetlen cselédeányt, aki sirva vallotta De, hogy ő a feleségem utasítására fényes ígéret mellett, el akarta pusztítani az ártatlan teremtet.

Eddig szól a följelentés, a további részleteket aztán a vizsgálat derítette ki. Az ügyben különben már a vádtanács is hozott határozatot, s így valószínű, hogy ez a pör még e hó végét főtárgyalásra kerül.

CSARNOK.

A felsült szerelmes.

(Vig népies elbeszélés.)

Irta: Szini Péter.

(Folytatás.)

IV.

Csóban belátta, hogy ha czélt akar érné pártfogók után kell néznie. Ki lett volna erre alkalmasabb egyén, mint Ladang János, ki minden házba járatos a faluban s mindenütt tudja: mi hogy megyen; mikor szoktak kenyeret sütni; mikor fogy el a buza a hombárból stb. más ilyen aprólékos dolgokat.

El is indult hozzá Csóban egy holdvilágos este, hogy lekenyerezze.

Dalolva haladt végig az utcán. A Kincsesné háza előtt megállt egyidőig s úgy gyönyörködött ablakon keresztül az asztalnál ülő szép leányban s dalban mondta neki:

»Érted fáj a szívem, lelkem,
Mégsem szeretsz, kis lány, engem;
Házatoknál ha eljárom,
Hulló könnyem meg sem látod le!»

Ladang éppen hivatalos dologban forgolódott a dal hallatára arrafelé igyekezett, hol Csóban Pali állott.

— Mégis csak genosz ez a legénység! — mormogott magában. — Hogy megrendelte a tekintetes főszolgabíró ur, hogy kilencz órán tul senki ne merészeljen gajdolni az utcán!... Hát ér valamit?... Ehunni!... Egyiket alig tűzöm el, már a másik kornyikálja tele a falut!

Csóban csak futta a nótát.

— Elhallgass ott! — kiáltott reá Ladang. — Nem tudod a parancsolatot, he?... Majd oda találok hajítani ezt a botot, csak be ne ragaszd a málésszád!

— Ide vele, János bácsi! — kaczagott fel Csóban.

— Mond kend valsmít. Hanem hát eljönne-e velem a lány?

— Már azon te ne busulj. Bizd rám a dolgot, majd elintézem én azt. Tudom én az ilyen dolgot! Nem te vagy az első, a kit ilyen módon kiházasítottam... A magam feleségét is úgy szöktettem én el, mert tu-

dod: én
gény, de
A tisztele
felt a lán
no... Ha
Te is, a

— E

hát nálán

— I

Eradj ha

Holnap r

Cse

szivvel b

a Ladang

Lad

mondá:

— I

milvet m

csináltan

Csobbán

Mos

órát:

— I

Szá

Lápfalvá

fúrj, vig

sérge leg

nam em

pirkadó

A madar

zain s a

minden

szint vá

— B

Itt tudja

az Isten

Mind n

termész

— Biz

ségben

keveset

sével!

reá, hog

szünni a

hol éper

ketétől

Azt mor

igen érn

dicsőség

minden

— Láp

lakói ör

mult est

az utcán

ang Ján

mért lép

czat.

— Tol

gomboly

készülte

— Ut

Után az el

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

dod: én ugyan nem voltam valami híres legény, de tudtam a lányok kedvében járni. A tiszteletes ablakáról mindig elloptam a tejfelt a lányoknak s azok úgy szerettek, hogy no... Hanem hát a mostani legénység gyáva. Te is, a másik is.

— Én la? Hiszen ha csak kurázi keil, hát nálam is van.

— No hiszen azt nem is mondom. — Eradj haza már most, aztan légy nyugodtan. Holnap majd tudok mit mondani.

Csöbán megfogadta a szót. Örömtelt szívvél ballagott haza, minden jót remélvén a Ladang közbenjárásától.

Ladang pedig felkaczagott s nevetve mondá:

— Holnap este olyan dolgot hajtok végre melyet még nem evett ez a falu. Régen is nem csináltam egy kis tréfát Majd eljáratom most Csöbánnal a happarét.

Mosolyogva kullogott tovább s kiáltá az órát:

Éjfél után óra három,
Ha több van, is én nem bánom le

V.

Szép, mosolygó vasarnap reggel derült Lápfaivára. Harmatittas tüben pitypalattított a fűj, vig énekét zengve s mugkás méhek serge lepte el mezők vadvirágos terét. A nap nem emelkedett ugyan fel a láthatárra, de a pirkadó hajnal közeli érkezését jelenté. — A madarak hangosan csövegtek a falu házain s a hízakut övedző lombos fákon s minden u g y látszott, mintha ünnepélyes színt váltott volna.

Bé szép is egy vasárnapot falun tölteni! Itt tudja meg az ember voltaképen, hogy ez az Isten által nyugalomra rendelt nap. — Mind n oly csendes, oly zajtalan, mintha a természet is ünnepelne.

Bizony sajnós dolog, hogy a műveltségben előhaladó nemzedék ma már oly keveset törődik a hetedik nap megszentelésével! Most már a köznép sem sokat ad rá, hogy az oly nap, melyen meg kell szünni a munkától; sőt vannak helységek, hol épen e napon herdja be szénáját, Isten kezétől adott termését a szántóvető. Hiába! Azt mondják: sok az adó, nagy a teher, nem igen érnek rá a haverésre. Bölcs Salamon dicsőséges király volt, mégis azt tartá, hogy minden napnak meg van a maga terhe le

Lápfalva olyan volt e reggelen, mintha lakói örök álomra feküdtek volna le az elmult estén. Egy élő lelkét sem lehetett látni az utcán, egyedül a mi jó ismerősünk, Ladang János ballagott a faluvég felé illően kimért léptekkel és meglehetősen komoly arccal.

Toldott-foldott haczukája erősen be volt gombova, mintha csak szibériai utazásra készültne ilyen nagy melegben.

(Folyt köv)

POLGAR SÁNDOR

magy. kir. szabad. nyert orvosi mű-és köztisztviselő

BUDAPEST,

VII. Erzsébet-körut 50 sz.

Ajánlja dúsai főszereit raktárát saját gyártmányu orvosi, sebészeti és beteg-ápolás-tárgyakban.

Saját találmányu m. kir. szabadalmazott Polgarféle **NÉRVILÓTÓ.**

haskötő, görsér elleni gummi-harisnya, orthopedia-készülékek, műlábak és kezek stb.

Valódi fraucazia különlegeségek F. Bergerand fils párisi gyárából.

Utánzás ellen védeve 16302.sz.a. Részletes képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Oh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyájkasodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR” GYÓGYSZERTÁR

Budapest. VI., Váci-körut 17.

Eljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított

Kapható Debreczenben: Balázs Öllő, Füleky Pál, L. Kovács Nándor, Mihályvits Jenő, Muraközy László, Dr. Rothschaek V. E., Szilcsz Ferencz, Tóth Béla gyógyszer-tárában; Josa és Jona drogériájában.

Szépség és egészség

Kinek van szeplője?

pattanás vagy bármilyen folt az arczán, az használja a teljesen artalmatlan Rozsnyay fele világhírű

Cerail-arczkenőcsöt,

mely az arczbőrt rövid időn fehérré, tisztává és üdévé teszi. Egy tégely ára 1.40 fill. Egy kis tégely ára 70 fill. Sorail-szappan egy drb. 70 fill., Sorail-hőlgypor egy doboz 1.40 fill. Kitünő és valódi Epe-szappan egy drb. 80 fill.

A t. sz. közhírség szives figyelmébe ajánljuk, hogy minden készítményünk törvényesen bejegyzett védjeggyel vannak ellátva, mely az országi szabadalmat ábrázolja.

Kapható: **Rozsnyay Mátyás** gyógytárában Arad Szabadságt.

valamint minden magyarországi gyógyszer-tárba.

Idegesség, vérszegénység

és az ebből származó bajok ellen legbiztosabban hat Rozsnyay

Vasaschinabora,

mely saját termésű mánesi édes borral készítve, hatásában minden hasonló készítményt felül mul. Egy üveg ára 2 kor. 10 fill. 6 üveg franco küldve 12 kor. 12 fill.

Szénásy, Hoffmann és Társa

selyemáruháza

Budapest, IV., Bécsi-utca 4.

BÁLI UJDONSÁCOK

teljes választéka raktárra érkezett. Cégünk elve csak „First Class” gyártmányok elárúsítása. Cégünk az országban az egyedüli, mely Lyon és Páris legelső s leghíresebb gyárosaival közvetlen összeköttetésben áll; az általunk lekötött minták és minőségek kizárólag cégünk-nél szerezhetők be.

* * Minden egyes áruszikknek * *

öltetlen szabott ára

nyíltan, számokkal van jelölve, ennél fogva a túlzottan teljesen ki van zárva

Min'ak a vidékre kívánatra hármentve küldetnek

Szénásy, Hoffmann és Társa

selyemáruháza

Budapest, IV., Bécsi-utca 4.

Báli ujdonságok választására külön helyiség egész uap villamosan van kivilágítva.

Alkalmi vásár

megkezdődött

leszállított
     árak mellett

RÓZSA LAJOS
 legnagyobb női-felöltő áruházában
 Debreczen, Kistemplom-bazár.

Aláírási felhívás

a Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet
 VI. évtársulatába való belépésre.

A tagok korlátozott felelőssége mellett alakult

„Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben“

1902. évi január 1-én működésének és fennállásának V. évét tölti be s a már 1901. október 25-én megalakult VI-ik évtársulat megkezdte működését.

Az elmúlt 5 év eredményei legjobban igazolják, hogy az intézmény gazdasági közszükséglet pótol. 2000 tag 45000 törzsbetéttel 600,000 korona betéti-tőkét gyűjtött össze szövetkezetünknel és a hitelüzlet fokozatos fejlődése biztosítékot nyújt arra, hogy a szövetkezet tagjai, beléteik után mint eddig is

 6%-os kamatot

fognak az évtársulatok haszonrésze gyanánt kaphatni.

Bizalommal hívjuk fel Debreczen város és vidéke közönségét a

VI-ik évtársulatba való minél tömegesebb belépésre.

A „Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben“

évtársulatának vagyonát e tagok hetenként fizetendő törzsbetét képezik.

Egy törzsbetét (10 kr.) 20 fillér, mely az igazgatóság által megszabott időben fizetendő be a szövetkezet pénztárába. A 4 év elteltével az évtársulat vagyona a tiszta jövedelemmel együtt a tagok között törzsbetéteik arányában felosztatik.

A szövetkezet tagjait 6%-os kamattal mellett hitelnyújtással segíyezi s a kihitelezett összegek 4 év tartama alatt a heti befizetések által törleszthetők.

Kölcsönök nyújtanak a befizetett összegek 1/3-od részéig hárkinek, továbbá jelzálogi biztosíték, személyi kezesség, érték-papírok, vagy ezüst- és aranyemű kézi zálogok ellenében.

Az igazgatóság határozata értelmében a már megalakult VI-ik évtársulat ujonnan belépő tagjai már most 1902. január hó 1-seje előtt is igényt tarthatnak betéteik nagyságához képest megszavazható kölcsönökre, a nélkül, hogy az f. év elmúlt heteinek betétei ebből levonásba hozatnának, vagy a felek mulasztási illetékekkel terheltetnének.

A „Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben“ a vidéki tagok heti befizetéseit megkönnyíti az által, hogy a pénz bérmentes beküldését postatakarékpénztári chequek útján teszi lehetővé.

A VI-ik évtársulatba való felvétel iránt jelentkezések és aláírások a szövetkezet hivatalos helyiségében (Piac-utcza 83, sz. Geréby-ház). 1901. november hó 1-től kezdődőleg teljesíthetők.

Kelt Debreczenben, 1901. évi október hó 24-én.

„Polgári Takaré- és Segélyszövetkezet Debreczenben“:

Weszprémy Zoltán
 elnök.

Dr. Freund Jenő
 igazg. jegyző, jogtanácsos.

Rásó Gyula
 kir. tan. alispán a szövetk. elnöke.

Katz Jakab
 alelnök.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre utóda könyvnyomdájában.